

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 61/17
Люксембург, 13 юни 2017 г.

Решение по дело C-591/15
The Queen, по искане на: Gibraltar Betting and Gaming
Association/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Гарантираният от правото на Съюза принцип на свободно предоставяне на услуги не се прилага между Гибралтар и Обединеното кралство

Всъщност от гледна точка на правото на Съюза услугите, предоставяни от установените в Гибралтар оператори, на установени в Обединеното кралство лица представлява положение, което във всичките си аспекти е свързано само с една държава членка

The Gibraltar Betting and Gaming Association („GBGA“) е асоциация за търговия, чиито членове, основно установени в Гибралтар, предлагат хазартни игри от разстояние за клиенти от Обединеното кралство и извън него.

През 2014 г. Обединеното кралство приема нов данъчен режим за някои данъци върху хазартните игри. Този нов режим, основан на принципа „място на потреблението“, изисква от доставчиците на услуги за хазартни игри да плащат данък върху услугите за хазартни игри от разстояние, предоставяни на установени в Обединеното кралство играещи лица. Предходният данъчен режим, основан на принципа „място на доставката“, е предвиждал, че само установените в Обединеното кралство доставчици на услуги трябва да плащат данъци върху brutната печалба от предоставяните на клиенти в целия свят услуги в областта на хазартните игри.

GBGA оспорва новия данъчен режим пред High Court of Justice (England & Wales) (Висш съд, Англия и Уелс) с твърдението, че той противоречи на принципа на свободно предоставяне на услуги, предвиден в член 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз. В качеството си на ответник британската данъчна администрация изтъква, че GBGA не може да черпи никакво право от правния ред на Съюза, тъй като предоставянето на услуги от операторите, установени в Гибралтар, на лица, установени в Обединеното кралство, не е от обхвата на правото на Съюза. При всички случаи новият данъчен режим не би могъл, като еднакво приложима данъчна мярка, да се счита за ограничение на свободното предоставяне на услуги.

High Court of Justice пита Съда дали за целите на свободното предоставяне на услуги Гибралтар и Обединеното кралство трябва да се разглеждат като част от една държава членка или в тази област Гибралтар, от гледна точка на правото на Съюза, има конституционноправен статут на територия, отделна от тази на Обединеното кралство, така че предоставянето на услуги между тях трябва да се счита за търговия между две държави членки.

Преди всичко Съдът припомня, че разпоредбите на Договорите се прилагат към европейските територии, за чиито външни отношения отговаря държава членка. **Гибралтар представлява европейска територия, за чиито външни отношения отговаря държава членка, а именно, Обединеното кралство, така че към тази територия се прилага правото на Съюза.**

По-нататък Съдът отбелязва, че съгласно Акта за присъединяване от 1972 г. за Гибралтар не се прилагат актовете на Съюза в определени области на правото на Съюза. Тази

неприложимост обаче не се отнася до свободното предоставяне на услуги. **Следователно член 56 ДФЕС се прилага за Гибралтар.**

На следващо място Съдът отбелязва, че съгласно неговата съдебна практика **разпоредбите на Договора в областта на свободното предоставяне на услуги не се прилагат в положение, което във всичките си аспекти е свързано само с една държава членка.**

Съдът стига до извода, че от гледна точка на правото на Съюза **предоставянето на услуги от оператори, установени в Гибралтар, на лица, установени в Обединеното кралство, представлява положение, което във всичките си аспекти е свързано само с една държава членка.**

Той потвърждава, че **Гибралтар не е част от Обединеното кралство.** Съдът обаче констатира, че **това обстоятелство няма решаващо значение при преценката дали за целите на приложимостта на разпоредбите, свързани с основните свободи, две територии трябва да се считат за една и съща държава членка.**

Според Съда **липсват аспекти, които да обосноват извода, че за целите на член 56 ДФЕС отношенията между Гибралтар и Обединеното кралство се считат за подобни на съществуващите между две държави членки.** Обратното би довело до отричане на признатата в правото на Съюза връзка между тази територия и посочената държава членка. Така Обединеното кралство е поело задълженията съгласно Договорите към другите държави членки, що се отнася до прилагането и транспонирането на правото на Съюза на територията на Гибралтар.

Накрая Съдът потвърждава, че извода, до който достига, не засяга нито целта да се осигури функционирането на вътрешния пазар, нито статута на Гибралтар съгласно националното конституционно право или съгласно международното право. Той подчертава, че **неговият извод не може да се разбира в смисъл, че накърнява отделния и различен статут на Гибралтар.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708